

3. Головкова О.М. Адміністративна відповідальність за порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності: автореф. дис. канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / О. М. Головкова. – Ірпінь, 2009. – 22 с.
4. Запорожець І. Г. Адміністративно-правові засади управління у сфері охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності: автореф. дис... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / І. Г. Запорожець. – Х., 2006. – 21 с.
5. Агамагомедова С. А. Административный механизм защиты прав на объекты интеллектуальной собственности таможенными органами: моногр. / С. А. Агамагомедова. – М.: Изд-во Российской таможенной академии, 2012. – 186 с.
6. Агамагомедова С. А. Основы административного механизма защиты прав на объекты интеллектуальной собственности: трансграничный аспект : моногр. / С. А. Агамагомедова. – Пенза: Изд-во ПГУ, 2013. – 404 с.
7. Стефанюк В. С. Судовий адміністративний процес: моногр. / Стефанюк В. С. – Харків: Фірма «Консум», 2003. – 464 с.
8. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 № 2747-IV // Відомості Верховної Ради України. – № 35-36. – 37. – Ст. 446.
9. Кузьменко О. В. Теоретичні засади адміністративного процесу: моногр. / Кузьменко О. В. – К.: Атіка, 2005. – 352 с.
10. Кононов П. И. Основные категории административного права и процесса: монография. – М.: Юрлитинформ, 2013. – 416 с.
11. Стахурський М. Ф. Питання реформування адміністративного процесу в Україні: автореф. дис... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / М. Ф. Стахурський. – К., 2002. – 20 с.
12. Про затвердження Регламенту Апеляційної палати Державного департаменту інтелектуальної власності: наказ Міністерства освіти і науки України від 15.09.2003 № 622 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 40. – Ст. 2148.
13. Про звернення громадян: Закон України від 02.10.1996 № 393/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 47. – Ст. 256.
14. Про затвердження Інструкції з діловодства за зверненнями громадян в органах державної влади і місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форм власності, в засобах масової інформації: Постанова Кабінету Міністрів України від 14.04.1997 № 348 // Офіційний вісник України. – 1997. – № 14. – Ст. 85.
15. Адміністративне процесуальне право: навч. посіб. / Т. П. Мінка, С. М. Алфьоров, Р. В. Миронюк та ін.; за ред. Т. П. Мінки. – Х.: Право, 2013. – 352 с.

УДК 342.924

ПОНЯТТЯ МЕХАНІЗМУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕНЕРГОПОСТАЧАННЯ В УКРАЇНІ

**Коробкін В.В.,
здобувач**

Запорізький національний університет

У статті розглядається механізм адміністративно-правового регулювання енергопостачання в Україні. На підставі аналізу наукових праць та чинного законодавства визначено поняття механізму адміністративно-правового регулювання енергопостачання та надана класифікація складових елементів механізму адміністративно-правового регулювання енергопостачання.

Ключові слова: механізм, адміністративно-правове регулювання, енергопостачання, правовідносини, норми права.

Korobkin V.V. / ПОНЯТИЕ МЕХАНИЗМА АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ ЭНЕРГОСНАБЖЕНИЯ В УКРАИНЕ / Запорожский национальный университет, Украина

В статье рассматривается механизм административно-правового регулирования энергоснабжения в Украине. На основании анализа научных работ и действующего законодательства определено понятие механизма административно-правового регулирования энергоснабжения и дана классификация составляющих элементов механизма административно-правового регулирования энергоснабжения.

Ключевые слова: механизм, административно-правовое регулирование, энергоснабжение, правоотношения, нормы права.

Korobkin V.V. / DEFINITION OF TERM «MECHANISM ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION OF ENERGY SUPPLY IN UKRAINE» / Zaporizhzhya national university, Ukraine

This article discusses the term «Mechanism administrative and legal regulation of energy supply in Ukraine». Scientific views of the term «Mechanism administrative and legal regulation of energy supply» are investigated and the main objectives and implementation directions of mechanism administrative and legal regulation of energy supply in Ukraine are determined. The analysis of legal literature is carried out, on research of term «Mechanism administrative and legal regulation of energy supply in Ukraine», moreover according to the analysis of existing legislative and regulatory acts, it was proposed a definition of term «Mechanism administrative and legal regulation of energy supply» and the classification of the constituent elements of the mechanism administrative and legal regulation of energy supply. Disclosed the term «Mechanism administrative and legal regulation of energy supply in Ukraine» with energy supply in Ukraine during the years of independence. Investigated the relevance of the mechanism administrative regulation of energy supply in Ukraine is caused not only by further improvement of Ukrainian legislation in the energy sector and bringing it closer to the European disclosed a holistic legal system aimed at improving the efficiency and effectiveness of the supply. The constituent elements of the mechanism administrative and legal regulation of energy supply are summarized, and determined under the analysis of legislative and normative acts in the energy field. In this article, the scientific innovation that is defined concepts and components of the mechanism of administrative regulation of energy supply in Ukraine.

Key words: mechanism, administrative and legal regulation, energy supply, legal relations, normative acts.

Постановка проблеми. Розвиток суспільних відносин, трансформація економічної системи, зміна політичної ситуації, духовного світу привели українське суспільство до якісного нового стану – нової державності, яка з часом повинна набути ознак правової та соціальної. За цих умов все більше інтенсифікуються правові зрушення в житті країни, позитивна динаміка яких залежить від розвитку правової науки [1, с. 78]. Саме тому сучасне українське суспільство

та держава очікують від національної юридичної науки обґрунтування процесів формування демократичної правової системи, ефективного механізму правового регулювання суспільних відносин. Від стану правової системи великою мірою залежить успіх проведення економічних і соціальних реформ, а нині цей стан в Україні не можна розглядати як задовільний. Протягом тривалого часу проблема механізму правового регулювання продовжує представляти зна-

чний науковий інтерес завдяки своїй фундаментальності, а також у зв'язку з природним процесом накопичення нових знань, що спонукають дослідників до уточнення, а в низці випадків – і перегляду тих чи інших поглядів на це явище. Крім того, в юридичній літературі цілком слушно наголошується на тому, що зміни, які мали місце в різних сферах суспільних відносин, проголошення нашою державою курсу на євроінтеграцію, визнання державою людини вищою соціальною цінністю зумовили необхідність перегляду окремих підходів до розуміння механізму правового регулювання [2, с. 74].

Актуальність дослідження механізму адміністративно-правового регулювання енергопостачання в Україні зумовлена не лише подальшим вдосконаленням українського законодавства у сфері енергетики та наближення його до європейського, але і формуванням цілісної системи правовідносин, спрямованої на підвищення дієвості та ефективності механізму енергопостачання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Механізм правового регулювання у правовій науці як об'єкт вивчення знайшов своє місце у творчому доробку учених М. Александрова, С. Алексєєва, А. Васильєва, А. Вітченка, В. Горшенєва, В. Казимірчука, В. Кудрявцева, В. Шабаліна, Л. Явіча. У сучасній теорії права механізм правового регулювання досліджують А. Абрамова, О. Бобилев, С. Бобровник, О. Малько, С. Нарикова, М. Новікова, М. Осіпов, О. Скакун, Т. Тарахонич, К. Шундіков та інші. Однак механізм адміністративно-правового регулювання енергопостачання в Україні, ефективність його реалізації досліджено недостатньо, і це питання є надзвичайно актуальним.

Мета і завдання даної статті полягає у проведенні аналізу наукових праць та чинного законодавства щодо механізму адміністративно-правового регулювання енергопостачання в Україні.

Наукова новизна полягає у визначенні поняття та складових елементів механізму адміністративно-правового регулювання енергопостачання в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. У юридичній літературі категорія «механізм» розглядається з різних точок зору: «соціальний механізм», «механізм правотворчості», «механізм дії права», «механізм впливу права на суспільні відносини», «механізм правового регулювання», «механізм правого управління» тощо. Ідея про зв'язок усіх правових засобів в єдиному механізмі вперше була сформульована М. Александровим [3, с. 118]. Саме він запропонував термін «механізм правового регулювання» – комплекс правових засобів, за допомогою яких відбувається регулювання суспільних відносин.

З приводу наведеної проблематики висловлювалися В. Протасов [4], С. Алексєєв, О. Скакун.

Слід зазначити, що С. Алексєєв, який найбільш комплексно підійшов до вивчення цього питання, сформулював зазначену категорію як узятую в єдності сукупність юридичних засобів, за допомогою яких забезпечується правовий вплив на суспільні відносини [5, с. 30].

Альтернативним напрямом дослідження механізму правового регулювання, запропонованого С. Алексєєвим, є позиція В. Горшенєва, на думку якого механізм правового регулювання визначається як органічна сукупність усіх юридичних форм і способів, за допомогою яких здійснюється переведення нормативності права в упорядкування суспільних відносин [6, с. 42]. Означені підходи до розуміння механізму правового регулювання знайшли своє місце в сучасній теорії права та продовжують розвиватися. Крім того, науковці М. Кельман, О. Мурашин, Н. Хома об'єднують основні смислові елементи цих двох підходів до розуміння механізму правового регулювання [7, с. 498].

Аналіз точок зору В. Шабаліна, В. Казимірчука, Р. Русінова, А. Малько свідчить про те, що переважна більшість науковців дотримується думки, згідно з якою меха-

нізм правового регулювання є системою правових засобів, але при цьому дещо різняться їх підходи щодо елементів механізму правового регулювання.

Сучасна правова наука розмежовує поняття «механізм правового впливу» та «механізм правового регулювання», розглядаючи їх як загальне та конкретне. Родоначальником поняття «механізм адміністративно-правового регулювання» є І. Веремєєнко. Саме він сформулював визначення його значення, вважаючи, що механізм адміністративно-правового регулювання є сукупністю адміністративно-правових засобів, за допомогою яких здійснюється вплив на відносини, що виникають у процесі виконавчо-розпорядчої діяльності держави [8, с. 55]. Відносно складових елементів механізму адміністративно-правового регулювання, а саме правових засобів, у науковій літературі висловлювалися С. Мосьондз, С. Стеценко, І. Личенко.

Механізм адміністративно-правового регулювання суспільних відносин постає категорією, яка виражає процес переведення нормативності права в упорядкованість суспільних відносин.

Отже, якщо говорити про механізм адміністративно-правового регулювання відносин у сфері енергопостачання, то він розуміється як сукупність організаційно-правових засобів регулювання правових відносин, які виникають у зв'язку з виробництвом, передачею, розподілом, постачанням і використанням енергії, державним наглядом за безпечним виконанням робіт на енергетичних об'єктах незалежно від форм власності, безпечною експлуатацією енергетичного обладнання і державним наглядом за режимами споживання енергії, а також із централізованим диспетчерським управлінням.

Механізм адміністративно-правового регулювання відносин у сфері енергопостачання – це категорія, що характеризує внутрішні процеси адміністративно-правового регулювання енергопостачання, переведення норм адміністративного права у сфері енергопостачання в динамічний рух, у результаті якого виникають адміністративно-правові відносини у сфері енергопостачання.

Зважаючи на різні стадії правового регулювання можна визначити такі елементи чи складові механізму адміністративно-правового регулювання відносин у сфері енергопостачання: сукупність норм права і актів реалізації адміністративно-правових норм у сфері енергопостачання; адміністративно-правові відносини щодо енергопостачання.

У механізмі адміністративно-правового регулювання відносин у сфері енергопостачання адміністративно-правовим нормам відводиться центральне місце, оскільки їх відсутність негайно призводить до бездіяльності всього механізму.

Доцільним є проведення класифікації адміністративно-правових норм механізму адміністративно-правового регулювання відносин у сфері енергопостачання за декількома критеріями. За предметом правового регулювання їх можна кваліфікувати на конституційні, цивільні, господарські та інші. Так, статтею 10 Закону України «Про електроенергетику» визначено, що до повноважень місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у відносинах із суб'єктами електроенергетики входить участь у розробці комплексних планів постачання енергії споживачам на підпорядкованій їм території, що повною мірою відповідає нормам статті 13 Конституції України.

Прикладом правової норми за предметом правового регулювання класифікації адміністративно-правових норм щодо енергопостачання у цивільному законодавстві є стаття 714 Цивільного кодексу України про договір постачання енергетичними та іншими ресурсами через придану мережу.

У господарському законодавстві статті 275-277 Господарського кодексу України визначають основні положення

договору енергопостачання, строки, ціну та порядок розрахунків за договором енергопостачання та правила користування енергією.

За функціями права можна кваліфікувати на регулятивні та охоронні. Регулятивна норма права за функціями права визначена статтею 18 «Антимонопольні обмеження» Закону України «Про теплопостачання». Суб'єктам господарської діяльності у сфері теплопостачання забороняється зловживати монопольним становищем у будь-якій формі. Охоронна норма права зазначена у статті 27 «Охорона навколишнього середовища» Закону України «Про теплопостачання».

За засобом правового впливу адміністративно-правові норми щодо енергопостачання можна кваліфікувати на зобов'язуючі, уповноважуючі, забороняючі. Зобов'язуючі норми права за засобом правового впливу зазначені у статті 24 «Права, обов'язки та відповідальність енергопостачальників і електропередавальних організацій» Закону України «Про електроенергетику» та у статті 25 «Права та основні обов'язки теплогенеруючої, теплотранспортної та теплопостачальної організацій» Закону України «Про теплопостачання». Уповноважуючі норми права зазначені у статті 9 «Державний нагляд (контроль) в електроенергетиці» Закону України «Про електроенергетику», яка передбачає повноваження інспектора з державного енергетичного нагляду. Забороняючі норми права закріплені у статті 10 «Повноваження місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у відносинах із суб'єктами електроенергетики» Закону України «Про електроенергетику», якою регламентується, що місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування не мають права втручатися в оперативне регулювання режимів споживання електричної та теплової енергії.

За методом правового регулювання адміністративно-правові норми щодо енергопостачання можна кваліфікувати на імперативні та диспозитивні. Як приклад імперативні норми права за методом правового регулювання визначені статтею 13 «Ліцензування діяльності в електроенергетиці» Закону України «Про електроенергетику», в якій зазначається, що діяльність із постачання електричної енергії здійснюється за умови отримання відповідної ліцензії. Диспозитивні норми права визначені статтею 24 «Права, обов'язки та відповідальність енергопостачальників і електропередавальних організацій» Закону України «Про електроенергетику», в якій зазначено, що енергопостачальники мають право за умови неповної оплати споживачем спожитої електричної енергії обмежити його електроспоживання до рівня екологічної броні електропостачання або за відсутності такої повністю припинити електропостачання споживачу.

За характером участі в правовому регулюванні адміністративно-правові норми щодо енергопостачання можна кваліфікувати на матеріальні та процесуальні. Матеріальні правові норми визначають комплекс прав і обов'язків і відповідальність учасників адміністративно-правових відносин у сфері енергопостачання. Процесуальні норми визначають порядок реалізації прав, обов'язків та відповідальності учасників адміністративно-правових відносин у сфері енергопостачання. Як приклад процесуальні норми містяться в пункті 4 Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, де визначено загальні засади діяльності щодо формування та забезпечення реалізації єдиної державної політики у сфері функціонування ринків електричної енергії та у сфері теплопостачання, ринків природного газу, нафти та нафтопродуктів.

Акти реалізації адміністративно-правових норм енергопостачання – ще один із важливих елементів механізму адміністративно-правового регулювання відносин у цій сфері. Реалізація адміністративно-правових норм у сфері енергопостачання характеризується як процес втілення в

життя приписів адміністративно-правових норм, які стосуються енергопостачання.

Діяльність суб'єктів владних повноважень у сфері енергопостачання значною мірою реалізується шляхом застосування адміністративно-правових норм механізму адміністративно-правового регулювання енергопостачання. Діяльність щодо застосування адміністративно-правових норм у сфері енергопостачання знаходить свій вираз у регулюванні та прийнятті індивідуальних актів застосування адміністративно-правових норм у цій сфері. Як приклад акту реалізації адміністративно-правових норм може бути наведено наказ Міністерства палива та енергетики України від 24.03.2008 № 161 «Регламент Міністерства палива та енергетики України» або Указ Президента України від 23.11.2011 № 1059/2011 «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики».

Акт реалізації адміністративно-правових норм у сфері енергопостачання доцільно визначити як прояв владної діяльності уповноважених державних органів із приводу конкретних справ і з виданням індивідуальних юридичних актів.

Адміністративно-правові відносини у сфері енергопостачання є другою складовою механізму адміністративно-правового регулювання енергопостачання. Доцільно визначити адміністративно-правові відносини механізму адміністративно-правового регулювання щодо енергопостачання як врегульовані нормами адміністративного права суспільні відносини, які виникають у зв'язку з виробництвом, передачею, розподілом, постачанням і використанням енергії.

Правовідносини у сфері енергопостачання завершують формування механізму адміністративно-правового регулювання щодо енергопостачання, а встановлення управлінських (адміністративних) правовідносин є головною метою механізму адміністративно-правового регулювання у цій сфері. Цьому слугують як створені адміністративно-правові норми, так і практичне застосування їх до конкретних суспільних відносин. Адміністративно-правові відносини щодо енергопостачання виникають у сфері державного управління між суб'єктами енергопостачання в будь-якому їх поєднанні і поділяються за співвідношенням прав і обов'язків учасників на дві групи: влади-підпорядкування і відносини рівноправності. Адміністративно-правові відносини, що виникають при дії механізму адміністративно-правового регулювання відносин у сфері енергопостачання, є різновидом правових відносин, а тому характеризуються їх загальними ознаками. Складовими частинами таких відносин є: суб'єкти, об'єкти та юридичні факти. Учасники адміністративно-правових відносин у сфері енергопостачання мають конкретні права та обов'язки і є суб'єктами правовідносин.

До суб'єктів адміністративно-правових відносин у сфері енергопостачання можна віднести загальні суб'єкти енергопостачання – органи, які визначають загальні засади внутрішньої політики держави, стратегію державного управління, мають відповідні координаційні повноваження та вирішують в основному конституційно та законодавчо закріплені стратегічні завдання в зазначеній сфері. До них належать: Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України та інші. До основних суб'єктів енергопостачання слід віднести органи влади, наділені необхідними повноваженнями у даній сфері, зокрема: Міністерство енергетики та вугільної промисловості України, Міністерство промислової політики України, Міністерство екології та природних ресурсів України, Міністерство внутрішніх справ України, Міністерство економічного розвитку і торгівлі України та інші. Передумовою вступу названих суб'єктів у адміністративно-правові відносини у сфері енергопостачання є їх правоздатність та дієздатність.

Зважаючи на системні зв'язки, що виникають між цими суб'єктами, слід зазначити, що відносини у сфері адміністративно-правового регулювання енергопостачан-

ня відзначаються складністю побудови. Прийнято вважати головною ознакою таких відносин правову нерівність, побудову за принципом «влади-підпорядкування» [9, с. 58-59]. Прикладом відносин «влади-підпорядкування» є здійснення органом державної влади конкретних владних повноважень та застосування заходів примусу щодо суб'єкта, який порушує законодавство у сфері виробництва, постачання та споживання енергії. Суб'єкт владних повноважень повинен здійснювати в межах своєї компетенції контроль за усуненням суб'єктами електроенергетики, суб'єктами відносин у сфері теплопостачання і споживачами електричної енергії виявлених порушень законодавства. Тим самим він реалізує свій владний вплив.

Державні органи, що здійснюють виконавчо-розпорядчу діяльність у сфері захисту права власності, мають конкретні владні повноваження, які за своїм характером залежать від сфери їх компетенції. Адміністративна право- та дієздатність державних органів як суб'єктів адміністративно-правових відносин у сфері енергопостачання виникає з моменту видання правового акту про їх створення та припиняється з їх ліквідацією чи реорганізацією.

Другим елементом складу відносин у сфері енергопостачання є його об'єкт. Безперечно, він відіграє роль ключового у цих відносинах і від того, як повно і правильно буде визначено об'єкт, залежить не лише поведінка суб'єктів адміністративно-правових відносин у сфері енергопостачання, а й досягнення кінцевої мети цих відносин.

Враховуючи вищевикладене, на нашу думку, прикладом адміністративно-правових відносин у сфері енергопостачання є відносини, що виникають у зв'язку з виробництвом, передачею, розподілом, постачанням і використанням енергії.

Підставою виникнення, зміни чи припинення адміністративно-правових відносин є юридичні факти, тобто дії та події, що мають юридично значиму оцінку. Дуже часто для виникнення правовідносин потрібна сукупність двох або кількох юридичних фактів, наявність яких необхідна для настання юридичних наслідків.

Закон України «Про електроенергетику» містить норму, згідно з якою споживач енергії несе відповідальність за порушення умов договору з енергопостачальником та правил користування електричною і тепловою енергією, а також виконання приписів державних інспекцій з енергетичного нагляду за режимами споживання електричної та теплової енергії згідно із законодавством України. Так, порушення умов договору та правил користування електрикою і тепловою енергією є юридичним фактом і тягне за собою встановлену законодавством України цивільну, адміністративну чи кримінальну відповідальність.

Висновки. Механізм адміністративно-правового регулювання відносин у сфері енергопостачання – це сукупність організаційно-правових засобів регулювання правових відносин, які виникають у зв'язку з виробництвом, передачею, розподілом, постачанням і використанням енергії, державним наглядом за безпечним виконанням робіт на енергетичних об'єктах незалежно від форм власності, безпечною експлуатацією енергетичного обладнання і державним наглядом за режимами споживання енергії, а також із централізованим диспетчерським управлінням. Складовими механізми адміністративно-правового регулювання відносин у сфері енергопостачання є сукупність норм права і актів реалізації адміністративно-правових норм у сфері енергопостачання та адміністративно-правові відносини щодо енергопостачання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кривицький Ю. Механізм правового регулювання та правова система / Ю. Кривицький // Теорія держави і права. – 2008. – № 8. – С. 78-81.
2. Кривицький Ю. В. Механізм правового регулювання в сучасній теорії права / Ю. В. Кривицький // Часопис Київського університету права. – 2009. – № 4. – С. 74-79.
3. Ткаченко Ю. Г. Методологические вопросы теории и правоотношений / Ю. Г. Ткаченко. – М., 1980. – 269 с.
4. Протасов В. Что и как регулирует право / В. Протасов. – М., 1995. – 65 с.
5. Алексеев С. С. Механизм правового регулирования в социалистическом государстве / С. С. Алексеев. – М., 1966. – 211 с.
6. Горшенев В. М. Структура механизма правового регулирования в общественном государстве / В. М. Горшенев. – М.: Труды Всесоюз. юрид. заочного ин-та., 1978. – Т. 56. – С. 41-52.
7. Кельман М. С. Загальна теорія держави та права / Кельман М. С., Мурашин О. Г., Хома Н. М. – Л., 2006. – 584 с., с. 546; Скакун О. Ф. Теорія держави і права / О. Ф. Скакун; Пер. з рос. – Х., 2006. – 656 с.
8. Веремеєнко І. І. Механізм адміністративно-правового регулювання в сфері охорони общественного порядка / І. І. Веремеєнко. – М., 1981. – 350 с.
9. Курінний Є. В. Предмет та об'єкт адміністративного права України: [монографія] / Є. В. Курінний. – К.: Ліра ЛТД, 2004. – 340 с.

УДК 347.73(477)

ПРИНЦИПИ РОЗПОДІЛУ ВИДАТКІВ МІЖ ЛАНКАМИ БЮДЖЕТНОЇ СИСТЕМИ

Крупко Я.М.,
аспірант кафедри фінансового права

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Актуальність теми визначається необхідністю створення ефективної системи розподілу витратків на місцевому рівні в умовах обмежених фінансових ресурсів для формування збалансованого місцевого бюджету.

Досліджено систему розподілу витратків між державними та місцевими бюджетами України.

У статті розглядаються проблеми розподілу ресурсних платежів між бюджетами, проаналізовано їх розподіл у розрізі регіонів України.

Досліджено та проаналізовано принципи правового регулювання розподілу витратків між ланками бюджетної системи.

Ключові слова: місцевий бюджет, витатки Державного бюджету, принципи розподілу витратків, бюджетні кошти, фінансові ресурси, розподіл коштів між бюджетами, фінансова діяльність, кошторис.

Крупко Я.М. / ПРИНЦИПЫ РАСПРЕДЕЛЕНИЯ РАСХОДОВ МЕЖДУ ЗВЕНЬЯМИ БЮДЖЕТНОЙ СИСТЕМЫ / Киевский национальный университет имени Тараса Шевченка, Украина

Актуальность темы определяется необходимостью создания эффективной системы распределения расходов на местном уровне в условиях ограниченных финансовых ресурсов для формирования сбалансированного местного бюджета.